

Open brief aan het stadsbestuur van Veurne

Eggewaartskapelle, 9 juni 2010.

Mijnheer de burgemeester,
dames en heren schepenen,

de affaire J.D.B. – het sjoemelende diensthoofd Toerisme & Middenstandszaken – is mij danig in het verkeerde keelgat geschoten (*Het Nieuwsblad* van 29 mei 2010 en *Het Wekelijks Nieuws* van 4 juni 2010) en wel om volgende redenen.

1. Verduistering

De wetgever tilt bijzonder zwaar aan elk mogelijk gesjoemel door mensen met een openbare functie, precies om de absolute eerlijkheid van ambtenaren en gezagsdragers te waarborgen. Krachtens artikel 240 van het strafwetboek wordt verduistering door iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent, bestraft met een celstraf van vijf tot tien jaar (!!!) en met een geldboete van 500 frank tot 100.000 frank.

Volgens het ‘Zakboekje 2009 – Strafrecht’ van Kluwer moet verduistering in de brede zin worden begrepen: het onttrekken aan de normale bestemming van geld, waardepapieren, documenten die voor derden van belang zijn of roerende goederen. Ook als de dader zelf niet de begunstigde van het gesjoemel is, gaat het om verduistering. Het teruggeven van de verduisterde bedragen of zaken verandert niets aan de strafbaarheid van het misdrijf.

2. Onduidelijkheid

Het stadsbestuur heeft de publieke opinie onvoldoende geïnformeerd over deze kwestie. De inwoners hoeven niet alle details te kennen – het privéleven van betrokkene moet zonder meer gevrijwaard blijven – maar de Veurnse belastingbetalers mogen wel *iets* weten over de vastgestelde tekortkomingen. Waren die veelvuldig of uitzonderlijk? Gebeurden die gedurende een korte of een langere periode? Ging het om kleine bedragen of is de totale som aanzienlijk?

Het Veurnse stadsbestuur verkiest evenwel een grote mate van geheimdoenerij; verkozenen mogen het dossier niet inkijken, VVV-bestuursleden worden in het ongewisse gelaten. De buitenwereld moet het vooral stellen met de mededeling dat J.D.B. een schorsing van zes maanden wordt opgelegd.

De minimale informatie van het stadsbestuur geeft aanleiding tot allerlei wilde verhalen, ordinaire roddels, speculatie... Tegelijk krijgt de betrokken ambtenaar de ruimte om de feiten op een aanstootgevende wijze te verbloemen.

3. ‘Verdediging’

Het sjoemelende diensthoofd geeft in de lokale pers zijn eigen schaamteloze versie. Hij heeft het bijv. over een ‘ongelukje’, een overschrijving die per vergissing een foutief rekeningnummer bevatte. De burgemeester daarentegen laat in de pers uitschijnen dat het gaat om verscheidene onregelmatigheden zoals verdachte financiële transacties (meervoud) naar onbekende rekeningen en hotelovernachtingen (meervoud) op kosten van het stadsbestuur...

Het is zonder meer stuitend hoe J.D.B. zijn fouten minimaliseert en op de koop toe goedpraat. Hij was naar eigen zeggen te enthousiast, hij beweert ter goeder trouw te hebben gehandeld en pretendeert zelfs dat hij de VVV uit eigen zak sponsorde. Als we het sjoemelende diensthoofd mogen geloven is hij niet zozeer dader, maar slachtoffer.

4. Eigen lof

Hoewel J.D.B. klaarblijkelijk behoorlijk in de fout ging, gebruikt hij de persaandacht om zichzelf zonder enige gêne buitensporige lof toe te zwaaien – voor zijn vermeend engagement en voor de grote waardering die hij naar eigen zeggen in alle kringen krijgt. Het feit dat hij van het schepencollege zowat carte blanche kreeg om de Veurnse toeristische sector op eigen houtje te beheren, is hem duidelijk naar het hoofd gestegen.

Overigens werd deze meneer in 2008 opgenomen in het elitaire kringetje van de Ghesellen van de Kastelnij Veurne. Amper een jaar later fungeerde J.D.B. zelf al als ‘peter’ voor de intronisatie van een nieuw lid, niemand minder dan de chef van de lokale politiezone. Bepaald pijnlijk als naderhand blijkt dat deze ‘peter’ strafbare feiten pleegt tijdens de uitoefening van zijn ambt.

5. Gebrek aan controle

Dat het diensthoofd Toerisme & Middenstandszaken zo eigengereid te werk kon gaan, toont aan dat de noodzakelijke controle van het schepencollege erg ontoereikend was, om nog te zwijgen over het gebrek aan een innoverend en sturend beleid van de politiek verantwoordelijken. Blijkbaar hoefde J.D.B. dermate weinig verantwoording af te leggen, dat hij het zich kon permitteren om als ambtenaar cavalier seul te spelen, zelfs zonder volgehouden respect voor regels en normen.

Het schepencollege gaat in deze affaire allerminst vrijuit. Burgemeester en schepenen zijn verantwoordelijk voor de goede werking van het stedelijk apparaat. Zij zijn het tegenover de belastingbetalers zonder meer verplicht om de lokale overheidsdiensten behoorlijk en resultaatgericht te laten functioneren – een kwestie van degelijk management. Het weze duidelijk dat de burgemeester en de schepenen – die van de gemeenschap een erg royale vergoeding krijgen – gefaald hebben als beheerders en bestuurders.

Naar eigen zeggen moet het betrokken diensthoofd tijdens de eerste helft van juni veel overuren recupereren. Werden die overuren dan gepresteerd tijdens de winterperiode? Waarom werden de overuren niet gecompenseerd tijdens het kalme seizoen? Is er iemand die enig zicht heeft op gepresterde overuren? Kan het stadsbestuur het in de gegeven situatie uitsluiten dat op dit vlak helemaal niét gesjoemeld werd?

6. Rehabilitatie?

Insiders beweren dat er in het schepencollege maar één stem te kort was om de betrokken ambtenaar de zwaarste tuchtsanctie op te leggen: de afzetting. Blijkbaar was het tuchtdossier toch behoorlijk zwaarwichtig.

Vraag is dan ook of J.D.B. na de zes maanden schorsing weer gewoon zijn plaats kan innemen, zoals hij in de pers laat uitschijnen; alsof er helemaal niets gebeurd is. Zand erover en alles vergeten en vergeven? Kan dat wel voor iemand die zo flagrant het vertrouwen heeft beschaamd? Kan dat wel voor een diensthoofd dat zijn positie op een dergelijke manier heeft misbruikt?

Welke geloofwaardigheid heeft J.D.B. nog tegenover de andere Westhoekgemeenten, provinciale en Vlaamse diensten, de burgers van deze stad of de lokale actoren op het vlak van toerisme (middenstandsorganisaties, VVV-bestuursleden, culturele en toeristische verenigingen, herbergiers, hoteliers, verhuurders van gastenkamers)?

En hoeveel autoriteit heeft een sjoemelend diensthoofd nog om leiding te geven aan ondergeschikten, die hij zo nodig moet corrigeren of ter verantwoording roepen?

Ik wens elke burger een goede broodwinning toe, maar de vraag rijst of het in de gegeven omstandigheden van goed bestuur getuigt om een sjoemelend diensthoofd te handhaven? Eertijds was het zelfs een *voorrecht* om een openbare functie te mogen bekleden, wat aanzien werd als een blijk van vertrouwen. Het staat buiten kijf dat de gemeenschap integriteit verwacht van ambtenaren en gezagsdragers. Precies daarom is de wetgever uitermate streng voor ambtsdragers die het vertrouwen niet waard zijn.

7. Kennisgeving aan het parket

Gelet op het art. 240 van het Strafwetboek en de klaarblijkelijke inbreuken daarop lijkt het mij evident dat het stadsbestuur het parket van de procureur des konings op zijn minst informeert over het tuchtdossier. Ook dat is een kwestie van goed bestuur, al was het maar om een voorbeeld te stellen voor iedereen die een openbare functie vervult. Toch is nergens te vernemen dat het schepencollege zinnens is om het dossier aan het gerecht over te maken.

In een rechtsstaat komt het niet de burgemeester en de schepenen toe om te beslissen over inbreuken op de strafwet. In een behoorlijk functionerend bestel is de procureur des konings exclusief bevoegd om te oordelen over de eventuele vervolgbaarheid. Volgens sommigen ontstaat zelfs de indruk dat het schepencollege een sjoemelend personeelslid – om partijpolitieke of andere redenen (?) – de hand boven het hoofd houdt, wat helemaal haaks zou staan op goed bestuur.

Getekend,

Luc Dewaele

Palinghoekstraat 5
Eggewaartskapelle
8630 Veurne

dewaele.luc@pandora.be
058 / 31 46 42

Kopie aan de heer Procureur des Konings te Veurne